

HO KRAJE

JINDŘICH ŠIMON BAAR

PERSONÁLNÍ BIBLIOGRAFIE

Název: JINDŘICH ŠIMON BAAR
Zpracovala: Helena Hudíková
Vydala: Knihovna města Plzně jako přílohu Zpravodaje západočeských knihovníků (říjen—prosinec 1975)
Rok vydání: 1975
Náklad: 1300
Tisk: Stráž, tiskařské závody, n. p. Plzeň, provoz 7 Cheb

PLZEŇ 1975

POZNÁMKA

Další v řadě personálních bibliografií, kterou vydává Knihovna města Plzně, je soupis knižního díla Jindřicha Šimona Baara. Letos v říjnu vzpomeneme padesátého výročí jeho úmrtí — a tato bibliografie je malým příspěvkem k poznání osobnosti, jakou Baar bezesporu byl.

Za poskytnutou pomoc bych chtěla poděkovat s. Evě Buršíkové, pracovníci NV a správce Baarova muzea v Klenčí pod Čerchovem a s. Janu Benediktovi z Okresního muzea v Domažlicích, kteří mi umožnili přístup k potřebným materiálům.

Soupis knižně vydaných prací je uspořádán jako obvykle chronologicky podle let prvního vydání. Stručný popis obsahuje všechny důležité údaje, kromě toho i signaturu Knihovny města Plzně, pokud máme knihu ve fondu.

RYŠ

JINDŘICH ŠIMON BAAR

(7. února 1869 Klenčí — 24. října 1925 Klenčí)

Jindřich Šimon Baar se narodil v Klenčí pod Čerchovem ve staré selské rodině. Už za studentských let na domažlickém gymnáziu se zabýval plánem studovat na filozofické fakultě historii, ale vzhledem k finančním obtížím, v nichž se ocitl jeho otec právě v době Baarovy maturity v r. 1888, vyplnil matčino přání a vstoupil na pražskou bohosloveckou fakultu. Zájem o literaturu a zejména perspektiva že se jí snad jednou bude moci také věnovat, pomáhaly mu překonávat tuhou kázeňský režim semináře. Vadily mu nevhodné a nepřiměřené metody výchovy mladých adeptů kněžství, vojenská kázeň, nezájem o citový život a problémy mladých mužů, násilím vtěsnaných do uniformity strohých církevních příkazů. Nesmířoval se s tím vším a často projevoval při jednání chodskou prudkost, která zůstala výrazným znakem jeho charakteru po celý další život. S ulehčením přijal proto po vysvěcení na kněze své první kaplanské místo v německé Přimdě, i když nakonec mu přineslo zklamání. Se stejnými pocity procházel potom i dalšími farami v Čechách (Spálené Poříčí u Plzně, Stochov, Klobouky u Slaného, Ořech u Prahy) až do svého dobrovolného odchodu do penze v r. 1919. Na odpočinek odešel do svého rodiště, kde mu maminka r. 1914 koupila dům, a v Klenčí také 24. října 1925 zemřel.

Soustředění na problémy kněžského života v prvním období Baarovy tvorby tvoří proto první tematický okruh jeho díla. Mladý Baar totiž začal pomýšlet na svou literární práci v značně složité situaci — a to nejen osobní, ale hlavně společenské. V posledním desetiletí minulého století se totiž v katolickém literárním táboře křížovalo několik generací i několik názorových skupin: příslušníci starší generace odmítali témata světská a literatura pro ně byla nástrojem hlásání náboženských zásad. Naproti tomu generace mladších katolických spívatelů se zajímala i o teoretické otázky literární tvorby, a vedle snahy o sblížení katolické literatury s uměleckými proudy moderní české i světové literatury si kladla za cíl také všestrannou reformu církevních řádů, jejich přizpůsobení nové době. Co se týče Baara, neměl ani zvláštní sklonů k rozjímání, ani zájem o vzrůstající uměleckost slovesného díla. Jeho spíš zaujaly ideové podněty směřující k nápravě těžkostí v lidské existenci kněze a obrodě církve a jeho pokrokové a reformní názory uvlivňovaly jeho práci kněze v kostele i ve škole. Byl pro ně samozřejmě v nemilosti u nadřazených, jimž své mínění říkal zpřímá do očí.

Pro mladého kaplana Baara bylo soustředění na tematickou oblast kněžského života pochopitelně aktuální, ale Baar čtyřicetiletý si už definitivně uvědomil námětovou omezenost a jednostrannost této tematiky. Byl nejvyšší čas obrátit se k chodskému domovu, z něhož vyrostly jeho první literární plány. Už na studia do Prahy si přinesl zájem o specifické znaky života chodského lidu, o jeho kroj, bydlení, zvyky a povahovou kmenovou odlišnost. V druhé polovině prvního desetiletí našeho století dochází u Baara k návratu k původní chodské tematice. Vliv matky, která vědomě a záměrně vzbuzovala a podporovala

jeho touhu po Chodsku, věrní přátelé od dob studentských Jan František Hruška a František Teplý, kteří o Chodsku psali — to byly podněty, které vedly nyní k napsání prvních větších prací s chodskou tematikou. V prvním pokusu o chodskou prózu Pro kravičku a nepřítel zdařilém selském románu Poslední rodu Sedmerova i v pozdější povídce Skřivánek se však kromě zájmu o rodné Chodsko dosti důrazně ozval i motiv jiný, pro Baarovu prózu výrazný: odmítání města, jeho života i jeho svodů. Baar si však příliš složitý problém zjednodušuje; vytváří bez hlubšího poznání určitou tézi, kterou v obměnách ilustruje žánrovými pohledy do života. Ale přestože jsou jeho tehdejší názory poznamenány romantickou idealizací venkova, znamenají pro Baarovo umění slovesné východisko dalšího vývoje jeho literárního talentu. Baarovo umění kompozice dozrává v příběhu z doby napoleonských válek Hanče. Vazba mezi lidskými osudy, krajem a lidovými zvyky je v této chodské povídce už méně násilná než v předchozích. Soustředění na rodné Chodsko a hluboká znalost lidových tradic vytváří zde dobré podmínky pro zrání spisovatelova epického umění.

Úspěch u čtenářů získal však svým románem Jan Cimbur, kde při vytváření hlavní postavy byl veden snahou vytvořit typ ideálního jihočeského sedláka. Ani zde však jeho psychologická sonda nezasahuje hluboko; Baar zůstává spíše na povrchu — a to nejen zde — nejde příliš nad zobrazování zevních znaků a rád zdůrazňuje citový přízvuk svého chápání venkovského života; proto všeobecně v jeho prózách s venkovskou tematikou není výraznějšího kritického přístupu k sociálním skutečnostem jeho rodného kraje.

Baar padesátiletý má plno plánů. V podstatě je však obrácen spíš k minulosti a ztrácí smysl pro změny, jimiž s celou zemí prochází i jeho rodné a milované Chodsko. Zanícení národní i náboženské ho však neopouští: horuje pro chodský kraj a pro zachování zděděných selských mravů, prudce napadá novoty a snaží se zachraňovat, co se ještě zachránit dá (díky tomuto úsilí můžeme dnes obdivovat mnohou památku na chodskou minulost zejména v budově Baarova muzea v Klenčí). V této myšlenkové atmosféře, v určitém odcizení od lidí, po nichž Baar ve svém vyhnanství tolik toužil, dozrává konečně čas soustředit se na plán, který už zrál několik let: ukázat Chodsko na úsvitu politického zráni národa. Baar píše Chodskou trilogii, jejímž sjednocujícím prvkem je atmosféra roku 1848, atmosféra politických nadějí.

Trilogie je nesporně vrcholem Baarova slovesného umění, jeho schopnosti plasticky charakterizovat postavy a pomocí chodského dialektu i s použitím zvykosloví vytvářet krajovou i dobovou atmosféru. Je příznačné, že Baara, podobně jako Aloise Jiráka, přivádí k velké kronice Chodska, k oslavě lidového života a krás lidových zvyklostí — Božena Němcová. Oba spisovatelé přijali od ní podnět a rozvinuli jej podle svých sil: Jirásek jako historik, Baar jako svědek a pamětník nebo dědic zkušeností svých krajanů a předků. Baar tedy navazuje na odkaz Boženy Němcové a Aloise Jiráka, avšak ideově je jeho dílo úzce spjato s vlastenectvím Václava Beneše Třebízského i s lidovostí Václava Kosmáka a Františka Pravdy. Trilogie je dílem Baarovy umělecké zralosti. Je však poznamenána časem víry v ideály, z nichž vyrostla státní samostatnost, i romantickými představami autorovy generace — která nechápala, nebo jen stěží — hluboké proměny, jimiž procházelo nejen Chodsko, ale celý národ. Baar vidí i počátky sociálních rozporů venkova, rozdíl mezi bohatými sedláky a chudými chalupníky, věren však svému rodovému selství, má často víc pochopení pro sedláky než pro jejich odpůrcé. Řešení společenských poměrů však nehledal a ani nemohl hledat, ulpívaje na náboženské tradici, jinak než v důsledném zachování zděděné morálky.

Tematika farská a venkovská jsou dva základní okruhy Baarovy prózy, dva mezní póly autorovy inspirace. Spojovací články mezi nimi tvoří **drobné pohledy do různých prostředí**, „mžikové obrázky“. Baar byl přímo zaplavován

spoustou syrového životního materiálu, takže nutně hledal takovou formu vyjádření, v níž by mohl tento materiál bezprostředně uplatnit spolu s kritickým ostřím společenským. Tyto krátké prózy mají nespornou uměleckou hodnotu a pro dnešního čtenáře jsou i nesporně přitažlivé. Mnohé jsou negativně ovlivněny Baarovým kněžstvím, neboť těmito drobnými prózami Baar často ilustroval to, co říkal na kazatelně. Proto v nich výchovný prvek vystupuje příliš do popředí a umělecké zřetelě zatlačuje až na druhé místo. Přesto však je pro dnešního čtenáře zajímavé nahlédnout do oné části Baarovy tvorby, jež se snažila v rámci osobitého žánru pohotově uměleckým obrazem reagovat na palčivé otázky doby a prostředí, v němž autor žil a působil.

Baarovy knihy jsou součástí naší realistické prózy, která zobrazováním venkovského života, ať soudobého nebo častěji zaměřeného do minulosti, usilovala dát potřebám českého společenského života jistotu a klad. Tyto práce, podobně jako dílo K. V. Raisa, patříci neodlučitelně do našeho kulturního dědictví, budou i nadále vydávány zejména proto, aby si čtenář našeho času mohl učinit všestrannější obraz o autorově literární práci i o podnětech, které ho k ní vedly.

BIBLIOGRAFIE KNIŽNÍHO DÍLA

(Čísla vytištěná kurzívou jsou signatury KmP.)

- 1899
Cestou křížovou. Román českého kněze.
Nový Jičín, Nový Život 1899, 96s. — 1449
(1900, 1901, 1911, 1921, 1928, 1930, 1953)
Kniha, do které autor uložil některé vlastní zkušenosti. Příběh mladého kaplana, jehož rodiče si ve spojení s tímto povoláním představují pro svého syna klidný a spokojený život. Mladý kaplan si však proti sobě popudí mocné a bohaté, protože se snaží pomáhat chudým. Nakonec zbitačený umírá na tuberkulózu. Zfilmováno.
- 1901
Nalezeno na cestě všedního života. Studie a nálady.
Praha, V. Kotrba 1901. 86s.
Bolestné vánoce. Pobožnost u jesliček.
Pelhřimov, Šprongl 1901. 115s.
— Duchovní osvěta, sv. 4.
Kristus — Světlo. Cyklus řečí adventních.
Praha, V. Kotrba 1901. 39s.
— Homiletická knihovna sv. II.
- 1903
Rodnému kraji. Báseň [pseud. Jan Psohlavý].
Praha, V. Kotrba 1903. 50s.
Sbírka je členěna do tří oddílů.
- 1905
Pro kravičku. Povídka. Obrázek z chodského života. Prostějov, Nový Život 1905. II. M. Aleš. — 1376, M 246, IM 688
(1919, 1925, 1931, 1932, 1948, 1957, 1959)
Příběh manželů z chodského venkova, jejichž jedinou touhou je mít vlastní kravičku-živitelku. Aby ji získali, odhodlají se odejít na práci do Bavor. Povídku zdramatizoval F. Balej — A 1749 *práv. 1.*
- 1906
Farská panička. Román.
Praha, Máj 1906. 147s. — 158
(1919, 1927, 1931)
Román, jehož hlavní postavou je panovačná hospodyně na faře, která ovládá dobráckého kněze, oddaného jen knihám a růžím. Námět knihy je vzat z Ořechu u Prahy.
- 1907
Několik povídek.
Praha, Vlast 1907. 88s.
— Knihy Dědictví Svatojanského, sv. 96.
- 1908
Farské historky.
Díl I. Praha, Máj 1908 411s.
— Čítárna Máje, R. III, sv. 1
Díl II. Olomouc, Promberger 1912.
Poslední rodu Sedmerova. Román.
Praha, V. Kotrba 1908. 214s. — 9694
(1920, 1930, 1968)
Román líčí osudy vesnického rodu spolu s příběhem pokusu o založení rolnického pivovaru (námět z Klobuk u Slaného).

Jan Cimbura. Jihočeská idyla.

Praha, Dědictví sv. J. Nepomuckého 1908. 279s. — 786

— Knihy Dědictví Svatojanského, sv. 100.

1921, 1926, 1930, 1940, 1946, 20. vyd. v r. 1968)

Ústřední postava románu, ušlechtilý typ jihočeského sedláka, je uveden v první části jako čeledín, vynikající pracovitostí a tělesnou silou, svědomitostí a důvtipem. V druhé části vystupuje jako samostatný hospodář v Putimi, ozdoba obce, obhájce selského stavu, vzorný manžel a otec. Třetí část zobrazuje Cimburova léta stáří, když čestně vyplnil svůj úkol, oddá se životu vnitřnímu a pln životní moudrosti vštěpuje své ušlechtilé zásady mladému pokolení. Zfilmováno.

1909

Klenčí, městečko na Chodsku [s Františkem Teplým].

Praha, vl. nákl. 1909. 221 s.

Mžikové obrázky. Povídky.

Praha, Dědictví sv. J. Nepomuckého 1909—1914. — 6583

— Knihy Dědictví Svatojanského, sv. 105, 110, 130.

(1931, 1975 — výbor uspoř. J. Rumler.)

Rada I. Velké a malé děti. 1909

II. Hloží a bodláčí. 1910

III. Z jiného světa. 1914. Sedmero hlavních hříchů.

Poslední vydání tvoří výbor črt a povídek, v nichž se autor snažil zasáhnout kritickým perem do dění své doby. Jejich námětem jsou drastické dokumenty sociální bída, autorovo stranění pravdě chudých, dušezpytné záběry ze života dětí, líčení života ve staré škole atd.

1910

Milovati budeš... Povídky a črty.

Olomouc, Promberger 1910. 76s. — 6584

— Moravskoslezská kronika, sv. XXI, 73.

(1932, 1941)

Hloží a bodláčí. Mžikové obrázky II. — 6158

(1932)

Ptáci. Drobná próza.

Praha, V. Kotrba (1910)

— Meditace.

Připojen krátký životopis a soupis dosavadní tvorby patrně od V. Bitnara.

1911

Z duchovní správy. Sbírka povídek.

Praha, G. Francl (1911). 152s. — 6221

1912

Skřivánek. Obraz z chodského života. Věnováno J. Jindřichovi.

Olomouc, Promberger 1912. 122s. — 3063, 1378, M 246

(1925, 1929, 1930, 1931, 1947, 1950, 1957)

Povídka kreslí jadrného, typického představitele chodských domkářů a výměnkářů. Povídku zdramatizoval F. Balej — A 1749.

Páter Kodýtek a jiné povídky.

Příběh kněze, který přišel na poč. 2. pol. min. století do Klobuk u Slaného po dlouholetém kaplanování, aby tam dožil svůj život.

Chvilě oddechu. Kapitoly z cest.

Praha, G. Francl 1912. 287s. — 6580

Kohouti. Povídka.

Olomouc, Promberger 1912, 179s. — 158

— Moravskoslezská kronika, sv. 1., ř. XXIII

(1920, 1927)

Povídka z Farských historek, díl II.

- 1913
Trnky. Hrst feuilletonů.
Lůsy. III. díl románu Chodská trilogie.
 Praha, G. Franci [1913]. 164s. — 6584
 [1932, 1941]
- 1914
Poslední soud. Román.
 Praha, G. Franci 1914. 261s. — 1373
 [1924, 1933, 1947, 1958]
 Dvoudílný román, jehož děj je čerpán z prostředí chodské vesnice, líčí tragické osudy selského rodu Porazilů. Varuje před lakotou a sudičstvím. Hluboká kresba vesnického života Baarova rodiště Klenčí. — Věnováno prof. J. F. Hruškovi. Cena České akademie. Zdramatizoval F. Crha — *A 1749 přiv.* 2. 2. část Na děkanství původně samostatně.
K Bohu. Román.
 Praha, V. Kotrba [1914]. 127 s. — 7254
 — Ludmila, XVI
 [1927, 1930]
 Román čerpající ze života českých emigrantů v Americe.
- 1917
Hanče. Chodský román.
 Praha, V. Kotrba 1917. 159s. — 1320, 1376, 3063, M 246
 [1926, 1930, 1932, 1957, 1959]
 Povídka z prostředí chodského venkova z doby napoleonských válek podává zajímavý obraz života za roboty na počátku 19. stol. [Psáno r. 1915. Tato kniha byla téhož roku v rukopise zkonfiskována. Směla vyjít teprve až roku 1917, a to ještě neúplně. Teprve toto vydání je původní a definitivní. Poznámka z r. 1917.]
V temných barvách.
 Praha, Čes. akc. tisk. 1917—1917. 89+66s. — 9109
 I. díl: Pomstila se. Mrtvé uctivě pochovávati. Staré stromy.
 II. díl: Konec jejího světa. Sám.
 Věnováno univ. prof. Frant. Šambergerovi.
- 1918
V různých barvách.
 Praha, Dědictví sv. J. Nepomuckého 1918. 141s. — 2698
 — Dědictví Svatojanské, sv. 141.
 [1931]
 Shrnuje starší práce: Nalezeno na cestě života. V temných barvách. Několik povídek. Milovatí budeš. Trnky.
- 1919
Na děkanství. Román. Poslední soud, díl II. Pův. samostatně.
 Praha, G. Franci [1919]. 222s.
- 1920
Žolinka. Farské historky, díl IV.
 Praha, Máj 1920. 125s. — 6880
 [1928, 1930]
 Příběh z farského prostředí. Stařecký kněz přilne na sklonku svého života ke svému psu. Baar tu mimoděk dovozuje, jak nepřirozený život bez rodiny vrhá často stárnoucího člověka v nemoc a duševní poruchy.
Žebračka. Povídka z Farských historek.
 Praha, Máj 1920. 108s. — 1449
 [1928]
 Opačný typ ženy z Farské paničky — obětavá hospodyně, soucitná, poctivá a skromná žena.
- Stavěl*. Povídka z Farských historek.
 Praha, Máj 1920. 142s. — 9395
 Román o trampotách vesnického kněze při stavbě fary. Baar tu líčí vlastní těžkosti při stavbě farní budovy v Klobukách u Slaného.
Kanovník. Románek z kněžského života.
 Praha, Máj 1920. 112s. — 6880
 Na ochranu reformního programu Jednoty katolického duchovenstva československého. (Spolu s Františkem Teplým.)
 Praha, vl. nákl. 1920. 21s.
Hu nás. Povídky z chodské hyjty.
 Plzeň, Beniško 1920. 285s. — 9679
 — Knihy čs. spisovatelů, sv. VIII
 [1926, 1929, 1932]
 Kniha povídek čerpaných ze života Klenčí. Typické jsou povídky Kožich a Exekuce. Věnováno chodskému písmáku Josefu Tanerovi.
Holoubek. Kněžská idyla. Povídka.
 Praha, G. Franci 1920. 383s. — 638
 [1927, 1930, 1948, 1950, 1969]
 V románové idyle, která je kresbou životních osudů pátera Holoubka a současně citlivým psychologickým průzkumem kněžské duše, zobrazil Baar radostné i smutné stránky svého vlastního údělu.
- 1921
Naše pohádky.
 Plzeň, Beniško 1921. 136s.
 [1932]
Počtář. Román satirický.
 Praha, Máj 1921. 147s. — 10046
 [1928]
 Řeč spisovatele Jindřicha Šimona Baara proslovená při slavnosti 50. výročí trvání domažlického gymnázia dne 3. července 1921.
 Domažlice, E. Prunar 1921. 14s.
- 1922
Chodské povídky a pohádky.
 Praha, Čsl. podniky tiskařské 1922. 76s. — I 209
 [1940]
 Ilustroval Artuš Scheiner.
- 1923
Hlad. — *Syn*. Povídky
 Praha, Státní nakl. 1923. 52s.
 — Sad, sv. 2
Pani komisarka. Chodský obrázek z doby předbřeznové. I. díl románu Chodská trilogie.
 Praha, ČSPTV 1923. 460s. — 1371
 [1930, 1946, 1949, 1950, 1955, 1958, 1959, 1965]
 V Chodské trilogii nejzdařilejší dílo. Baar v něm oslavil rodné Klenčí a celý chodský kraj a jeho národnostní a sociální uvědomění v době předbřeznové. Dramatické těžiště románu je ve vnitřním zápase kněze, klenečského administrátora Fastra, který nakonec pro své vlastenectví a osvícenství musí opustit Klenčí a odejít z rodných Domažlic.
- 1924
Osmatřicátníci. II. díl románu Chodská trilogie.
 Praha, ČSPTV 1924. — 1372
- 1925
Na srdci přírody. Kniha o stromech a ptácích.
 Praha, ČMP 1925. 374 s. — 1380
 [1930, 1972]

- Praha, ČMP 1925. — 1374
- 1926 *Amerikáni*. Povídka. Ze sbírky povídek V různých barvách. Mladá Boleslav, Vačlena 1926. 40s. — Otčina, III, sv. 46
- 1927 *Sedlák Cimbur a kůň Běláček* a jiné příběhy. Mládeži vybrala Božena Růžková. Na hyjtě u J. Š. Baara II. Praha, ČMPTV 1927. 187 s. — M 2215
Báby a dědkové. Praha, ČMPTN 1927. 353s. — 1377 [1929, 1939, 1942, 1973]
Soubor povídek o starých lidech na Chodsku přináší na pozadí krajových zvyků, pořekadel a písní příběhy z obyčejného života všedních lidí. Autor zachycuje lidské ctnosti i chyby, vypráví o lidské moudrosti, vyrovnanosti s osudem, odhaluje lidskou hamižnost, nenávist a tvrdost srdce.
Hanýžka a Martinek. Výbor z Chodské trilogie. Praha, ČMPTV 1927. — IM 360 [1939, 1950, 1957, 1963, 1968]
Ilustrace Adolfa Kašpara (1957) a Adolfa Zábranského (1939).
Na hyjtě u Jindřicha Šimona Baara. Povídky. Výbor z Chodské trilogie a Jana Cimbury. Vybrala Božena Růžková. Praha, ČMPTV 1927.
I. Hanýžka a Martinek. II. Sedlák Cimbur a kůň Běláček.
Chodská čítanka. Spolu s Františkem Teplým a Janem Františkem Hruškou. 1927
- 1928 *Vzpomínky Štědrého večera*. Upravila Hana Štěpánková. Praha, ČMPTV 1928. Vyzdobil Richard Lauda.
- 1929 *Nehistorická historie*. Námitky proti Vrbovu pojetí dějin chodských rebelií. Posmrtně uspořádal František Teplý. Domažlice, M. Rádl 1929. 14s.
Obrázky z mého života. Praha, Čsl. akciová tiskárna 1929
Panská přizeň a jiné povídky. II. díl Hu nás. Praha, ČMPTV 1929, 321s. — 1450
- 1930 *Dětské obrázky*. Praha, ČMPTV 1930. 257s. — 1448
Druhá kniha z přírody. Praha, ČMPTV 1930. 286s. — 1447
Kniha povídek a příběhů ze života přírody, hlavně lesa a lesní zvěře.
Rok na chodské vsi. Výbor z náčrtků J. Š. Baara sestavil V. Bitnar. Praha, Čs. akc. tisk. 1930. 64s. — Raná setba
Pověsti z Chodska. Praha, ČMPTN 1930. 51s. II. V. Malý.
- 1933 *Výlet na Výhledy*. Studie k nenapsanému románu Svatba. Upravil František Teplý. Praha, Novina 1933. 18s. Praha, Psohlavci 1947. 14s. — Knihovna Baarovy společnosti, sv. 11. Vyšla Baarova společnost v Domažlicích, k tisku připravil Frant. Teplý.

- Znovu vydána ke dni znovupostavení pomníku J. Š. Baara na Výhledech. *Poslední povídky, vzpomínky a řeči*. Praha, Novina 1933. 281s. — 6162
- 1934 *Básně*. Praha [1935], Novina. 200s. — A 2147
- 1936—1940 Kázání. Ke Kristu blíž. K tisku připravil František Teplý. Přerov, Spol. podn. 1936—1940. 4sv.
Na Chodsku od jara do zimy. Výbor z knih J. Š. Baara. Uspoř. Hana Štěpánková. Kresby Adolf Kašpar. Praha, Novina 1940. 384s.
Cimburův Běláček a jiné povídky. Výbor pro mládež sestavila a vybrala Hana Štěpánková. II. A. Zábranský. Praha, Novina 1940, 170s. — M 1979
- 1940 *Chodské pohádky*. ... K. J. Erben, J. F. Hruška. Red. František Krčma. II. Cyril Bouda. Praha, E. Fastr 1940. [Chodské pohádky. Vybr. a dosl. Jiřina Fleková. II. Jan Brabec. Text upr. a pozn. A. Horáková. Praha, SNDK 1957. 132s. — IIM 62
Vybráno ze sbírek Naše pohádky, Chodské pověsti, Chodské pohádky]
- 1947—1948 *Homiletické dílo*. Sv. 1 Maria. Chvály mariánské. 2. Vánoce. Cesta k nebeskému Betlému. 3. Velikonoce. Temnotami k světlu. Pro tisk přípr. a úvodní studie naps. Jan Lebeda. Obálka a frontispice A. Moravec. U 3. sv. použito na frontispice námětu El Grecova Zmrtvýchvstání. Graf. úpr. Miloš Krejza. Praha, B. Rupp 1947—1948. — Logos, sv. 7, 9, 10
- 1960 *Vo modrým ptáčku*. Praha, SNDK 1960. 31s. — Korálky, sv. 16
- 1970 *Obrácení Kupce Šoršika* a jiné povídky. Výbor navrhl a uspoř. Josef Kotal. Praha, Odeon 1970. 249s — 7367 — Světová četba, sv. 413
Výbor přináší několik Baarových próz, jejichž náměty jsou různé — od dozvuků revolučního roku 1848 na jihočeské vesnici přes poměry na venkově i ve městě na začátku našeho století až po léta 1. světové války a krátce po ní. Postavy jsou zachyceny jednou s nádechem sřiravé satiry (Četník Papež, Obrácení a polepšení kupce Šoršika) či humoru skroz „černého“ (Nezmar, Hrnčená bába), nebo zas tragikomické elegie (Obraz).
- 1971 *Vo kouzelnících*. Pohádky vybrala a text k vyd. přípr. Zdeňka Psůtková. II. L. Ševčík. Praha, Albatros 1971. 31s. — Korálky, sv. 73
Pohádky z Chodska vyprávěné mluvenou řečí s četnými nářečnými prvky zachycují kouzelné příběhy, strašidelné zkazky, lidové balady a vyprávění o pokladech.

Sebrané a vybrané spisy Jindřicha Šimona Baara

SEBRANÉ SPISY BELETRISTICKÉ

Českomoravské podniky tiskařské a vydavatelské, později ČMPTN „Novina“ 1923—1934 ve 30 svazcích, pořádá Hana Štěpánková

- sv. 1. Paní komisarka. Chodský obrázek. 1923
(měla vyjít v r. 1922, cyklus zahájen jejím 2. vyd.)
2. Osmačtyřicátníci. (Díl II. románu Paní komisarka) 1924
3. Poslední soud. Román. 1924
4. Skřivánek. Román. 1925
5. Na srdci přírody. Kniha o stromech a ptáčích. 1925
6. Lůsy. Román (Díl III. románu Paní komisarka) 1925
7. Páter Kodýtek a jiné povídky. (Farských historek d. I.) 1926
8. Hanče. Pro kravičku. Povídky. 1926
9. Hu nás. Povídky. 1926
10. Holoubek. Román. 1926
11. Jan Cimbura. Jihočeská idyla. 1926
12. Báby a dědkové. Povídky. 1927
13. Farská panička. Kohouti. Povídky. (Farských historek d. II.) 1927
14. K Bohu. Román 1927
15. Poslední rodu Sedmerova. Román. 1928
16. Žolinka. Kanovník. Povídky (Farských historek d. IV.). 1928
17. Cestou křížovou. Román. Žebračka. Povídka. (Farských historek d. III.). 1928
18. Počtář a jiné povídky. 1928
19. Hu nás. Kniha II. Panská přízeň a jiné povídky. 1929
20. Stavěl. Román. (Farských historek d. V.) 1929
21. Chvilé oddechu. Kapitoly z cest. 1929
22. Druhá kniha z přírody. Povídky. 1930
23. Dětské obrázky. Povídky. 1930
24. Z duchovní správy. Povídky. 1931
25. V různých barvách. Povídky. 1931
26. Mžikové obrázky. Povídky. Řada I. 1931
27. Milovati budeš... Povídky a črty. Trnky. Feuilletony. 1932
28. Hloží a bodláčí. Mžikové obrázky. Řada II. 1932
29. Poslední povídky, vzpomínky a řeči. 1933
30. Básně. 1934

SEBRANÉ SPISY

Bohuslav Rupp 1946—1947 v šesti svazcích

SEBRANÉ SPISY

Vyšehrad 1949—1950

VYBRANÉ SPISY

Československý spisovatel 1957—1959 1. a 2. vydání

KÁZÁNÍ

Bohuslav Rupp 1947—1948 Homiletické dílo J. Š. Baara

Baarovy šifry a pseudonymy:

H. Podlesák, Jan Psohlavý, Fotograf Amatér, Jan Uhlík, -R

Časopisy, do nichž přispíval:

Nový věk, Čech, Třebízský, Náš věstník, Archa, Zvon, Jednota, Český západ. Národní politika, Staňkovsko, Bílý prapor, Rozkvět, Rozvoj, Hlas národa, Nový život, Muzeum, Posel, Český lid, České květy, Obrázková revue, Posel od Čerchova, Naše řeč, Pramen

Překlady:

němčina, polština, chorvatština, italština, maďarština, francouzština, esperanto

Časopisecké práce — výběr nejzávažnějších Baarových časopiseckých prací z oboru místopisu, historie a folklóru.

Do kolečka.

Český lid. 1893, s. 589

1900, s. 59, 130 (80 chodských písní a variací)

Facta loquntur.

Čech 1891, 13. a 14. listopadu (kritika článku J. F. Hrušky „Národní píseň na Chodsku“). Květy 1891)

Garda v Klenčí

Plzeňsko 1934 (uveřejnil F. Teplý)

Chodské písně masopustní na voračky.

Český lid 1927, s. 182

Chodský prach.

Sebrané spisy beletristické XXIX

Jak jsem se stal kukátkářem.

Mžikové obrázky I

J. F. Hruška.

Náš domov 1918, s. 182 (Sebrané spisy beletristické XXIX)

Jubileum knihy.

Sebrané spisy beletristické XXIX

Jubileum 50. výročí založení gymnázia v Domažlicích.

Posel od Čerchova 1921, 16. 7. Sebrané spisy beletristické XXIX

K. J. Erben na Chodsku a Plzeňsku r. 1866 sbírá kroje pro národopisnou výstavu v Moskvě.

Český lid 1925. (Sebrané spisy beletristické XXIX)

Kamenné kříže v okolí Přimdy.

Český lid 1902, s. 376

Klásterský v Klenčí.

Sebrané spisy beletristické XXIX

Klenčí či Kleneč?

Naše řeč 1924, s. 110

Končiti, skončiti, dokončiti — Klenčí.

Naše řeč 1923, s. 111

Kořeny života (k životopisu J. F. Hrušky).

Český západ 1925, 4. 6.

Mravní význam pomníku v Dražinově. Řeč při odhalení dne 15. 3. 1923.

Sebrané spisy beletristické XXIX

Můj novoroční sen. Matkám chodským.

Národní politika 1928, 1. 1. novoroční příl.

Náš malíř. (Jar. Špillar)

Chodská čítanka s. 133—134

Návštěvy.

F. Teplý: J. Š. Baar a Chodové.

Nehistorická historie. Chodsko pod Haltrávou.

Dom. noviny 1928, č. 9 a dále (sam. otisk Domažlice, M. Rádí 1928)

O chodském hrnčířství a lidové keramice.

Chodská čítanka č. 164

O sklářství na Chodsku.

Chodská čítanka s. 167

Oblíbená křestní jména na Chodsku.

Chodská čítanka s. 114

Odlíšné názvy chodské. Podle poznámek J. Š. Baara naps. F. Teplý.

Chodská čítanka s. 108

Otec. (Ze vzpomínek na prof. Hrušku)
 Posel od Čerchova 1926, 8. 5.
 Řeč při odhalení Brettschneiderovy sochy v Draženově — viz Mravní význam...
 Soubor výstavy Jar. Špilara.
 Posel od Čerchova. 1899, 11. 2.
 Staňkovské sklo (příspěvek k dějinám sklářství)
 Sebrané spisy beletristické XXIX
 Tři koledy (zprac. s J. F. Hruškou)
 Chodská čítanka s. 272
 Vzpomínky na otce Jindřicha Jindřicha.
 Sebrané spisy beletristické XXIX
 Z Chodska.
 Sebrané spisy beletristické XXIX
 Z kroniky města Klenčí.
 Posel od Čerchova 1893, č. 46—53 a 1894, s. 1—2
 Z nejstarší matriky v Klenčí. Příspěvek k dějinám Chodska I—IV.
 Posel od Čerchova 1892, 31. 12. 1891, 7. 1.—4. 2.
 Za Štěpánem Pajdarem.
 Sebrané spisy beletristické XXIX
 Zařikání ohně za kroví ve mlýně.
 Český lid 1909, s. 209
 Zvadlé listí. (Trochu vzpomínek na J. F. Hrušku)
 Český deník 1925, 6. 6.

PRAMENY

Baarův památník. Kniha vzpomínek na vynikajícího chodského spisovatele.
 Uspoř. J. Skarlandt. Praha, ČMPT 1926.
 J. Š. Baar v zrcadle vzpomínek. Hradec Králové, J. Šach 1927.
 Teplý, František: Ze života J. Š. Baara. Praha, Novina 1937.
 Záček, J.: J. Š. Baar, strážný duch Chodska. 1948
 Teplý, František: Přípravy J. Š. Baara k románu Svatba. 1933
 J. Š. Baar a Chodové. Red. F. Teplý. Vyškov, Obzina 1926
 Baarovo Klenčí. Praha, Turista 1956.
 Z kraje J. Š. Baara. Red. V. Hejný. Klatovy, Krutský 1940.
 Hold československého národa J. Š. Baarovi na Chodsku ve dnech 2. až 9.
 července 1933. Domažlice 1933.
 Zoglmann, Antonín: Kdyně v díle a v životě J. Š. Baara.
 Máchal, Jan: O českém románě novodobém. Praha, Springer 1930.
 Kunc, Jaroslav: Slovník soudobých českých spisovatelů. Praha, Orbis 1945.
 Novák, Arne — Novák, Jan V.: Přehledné dějiny literatury české od nejstarších
 dob po naše dny. Olomouc, Promberger 1936—39.
 Slovník českých spisovatelů. Zprac. Ústav pro českou literaturu ČSAV. Praha,
 ČS 1964.
 Bibliografie české knižní tvorby 1945—60. Praha, SPN 1973.
 Čeští spisovatelé z přelomu 19. a 20. století. Praha, ČS 1972.
 Halík, Mil.: Národní obrození Chodska. Hrst vzpomínek k 5. výr. úmrtí J. Š.
 Baara (nastr. 37—43).
 Tichá, Jar.: Božena Němcová v díle J. Š. Baara. Domažlice 1940
 Zítková Anna: Božena Němcová v díle J. Š. Baara. Hrst vzpomínek na J. Š.
 Baara (na str. 37—43).
 Stříbrný, Dominik: J. Š. Baar. Studie informační. Časopis pro moderní filologii
 1912
 Zítková, Anna: Studie o J. Š. Baarovi (státní práce)
 Další nepřímé bibliografické prameny, předmluvy, doslovy, poznámky, záložky
 u vydaných Baarových děl
 Bibliografický katalog — České knihy

OBSAH

Poznámka	2
Životopisný úvod	3
Bibliografie knižního díla	6
Sebrané a vybrané spisy	12
Šifry a pseudonymy	12
Časopisy, do nichž přispíval	12
Překlady	13
Časopisecké práce — místopis, historie, folklór	13
Prameny	14